

DE VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, INNOVATIE, WERK, SOCIALE ECONOMIE EN LANDBOUW

BISNOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

**Betreft: Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van artikel 17 van het besluit van de Vlaamse Regering van 3 februari 2023 tot toekenning van steun aan ondernemingen voor de compensatie van indirecte emissiekosten
Definitieve goedkeuring**

Samenvatting

Het ontwerp van besluit regelt de wijziging aan het besluit van de Vlaamse Regering van 3 februari 2023 tot toekenning van steun aan ondernemingen voor de compensatie van indirecte emissiekosten ter uitvoering van de Europese richtsnoeren betreffende bepaalde steunmaatregelen in het kader van het systeem voor de handel in de broeikasgasemissierechten na 2021 en verhoogt met name de maximaal mogelijke steunintensiteit in het uitzonderingsmechanisme van 90% naar 95%.

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/BELEIDSDOELSTELLING

Beleidsdomein Economie, Wetenschap en Innovatie
Beleidsveld: economie

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

Het bijgaande ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering werd aangepast aan het wetgevingstechnisch en taalkundig advies nr. 2023/34 van 9 februari 2023.

De Vlaamse Regering verleende haar principiële goedkeuring op 17 februari 2023 (VR 2023 1702 DOC.0175/2).

////////////////////////////////////

De Europese Commissie verleende haar goedkeuring op 24 april 2023 in toepassing van de Europese richtsnoeren betreffende bepaalde staatssteunmaatregelen in het kader van het systeem voor de handel in broeikasgasemissierechten na 2021 (Mededeling van de Commissie (2020/C 317/04)).

In de brief van 12 juni 2023 deelde de kamervoorzitter van de Raad van State mee dat de Raad van State geen advies verleent conform artikel 84, §4, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

2. INHOUD

A. INLEIDING

Op 3 februari 2023 werd de verderzetting van de steunmaatregel Compensatie Indirecte Emissiekosten (CIE) finaal door de Vlaamse Regering goedgekeurd.

Het Europese systeem van verhandelbare emissierechten ('VER' of 'EU-ETS'), dat in 2005 werd gelanceerd, verplicht de VER-bedrijven immers een hoeveelheid emissierechten in te leveren die overeenstemt met de hoeveelheid CO₂-equivalent die zij tijdens het voorgaande jaar hebben uitgestoten. Aangezien de elektriciteitssector de CO₂-kosten kan doorrekenen in de elektriciteitsprijs, komt de financiële last van de aankoop van emissierechten terecht bij de elektriciteitsverbruiker. Elektriciteits-intensieve afnemers worden daardoor geacht aan concurrentiekracht te verliezen ten opzichte van bedrijven in regio's met een minder ambitieus klimaatbeleid.

Vlaanderen besliste daarom een compensatie voor indirecte emissiekosten te implementeren. Met die compensatie wil de Vlaamse overheid bedrijven - binnen de krijtlijnen van de Europese staatssteunregels - compenseren voor deze indirecte CO₂-kosten. Op die manier wil ze het concurrentieel nadeel wegwerken en vermijden dat deze bedrijven genoodzaakt zijn zich te delocaliseren naar landen buiten de Europese Unie.

Immers, zolang veel internationale partners de ambitie van de Unie niet delen, bestaat er volgens de bovenvermelde Europese richtsnoeren het risico van 'koolstoflekage', hetzij doordat de productie wordt overgeheveld van de Unie naar landen met minder ambitie op het gebied van emissiereductie, hetzij doordat Unieproducten worden vervangen door meer koolstofintensieve invoer. 'Koolstoflekage' of 'carbon leakage' is de mogelijkheid dat de wereldwijde broeikasgasemissies stijgen indien ondernemingen hun productie naar derde landen buiten de Unie verplaatsen omdat zij de kostenstijgingen als gevolg van het VER niet aan hun afnemers kunnen doorberekenen zonder een significant verlies van marktaandeel.

De richtsnoeren laten de mogelijkheid toe om de standaardsteunintensiteit van 75%, van toepassing op de hele emissieperiode 2021-2030, te doorbreken, ingeval deze 75%-steunintensiteit onvoldoende is om bedrijven adequaat tegen 'indirect carbon leakage' te beschermen. De eigen bijdrage van het bedrijf wordt dan beperkt tot 1,5% van de bruto toegevoegde waarde, en alle indirecte emissiekosten daarboven mogen gecompenseerd worden, tot zelfs maximaal 100% bij een bruto toegevoegde waarde die nul of negatief is.

De Vlaamse regering maakte de keuze om deze doorbreking – het 'uitzonderingsmechanisme' genaamd – nog niet toe te passen voor de compensaties van 2021, maar al minstens wel voor 2022. Intussen is immers geweten dat Frankrijk, Duitsland en Luxemburg ervoor hebben gekozen om dit uitzonderingsmechanisme tot 100% toe te passen. Tevens is het enorme effect van de energiecrisis duidelijk geworden. Om de Vlaamse economie te kunnen wapenen tegen extreem hoge

////////////////////////////////////

